

25 Απριλίου, 1989

[Α. ΛΟΥΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ,
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΙΠΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

Εφεσείουσα,

v.

ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΑΤΖΗΠΑΝΤΕΛΗ,

Εφεσίβλητου.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 827).

-
- 5 Αναθεωρητική Έφεση — Κατά πόσον είναι δυνατή η έγερση ζητημάτων, που δεν είχαν εγερθεί κατά την πρωτόδικη διαδικασία — Ζητήματα, που αφορούν θέματα δημοσίας τάξεως (π.χ. αν η πράξη είναι εκτελεστή, αν υπάρχει έννομο συμφέρον, αν η αίτηση είναι εκπρόθεσμη) μπορούν να εγερθούν για πρώτη φορά στην έφεση — Αλλά ζητήματα μπορούν να εγερθούν για πρώτη φορά, αν το Δικαστήριο έχει ενώπιόν του παραδεκτά ή αποδεδειγμένα όλα τα γεγονότα, που τα περιβάλλουν.
- 10 Αναθεωρητική Έφεση — Διαφορές από πολιτική έφεση — Αντικείμενο της Αναθεωρητικής Έφεσης παραμένει η νομιμότητα της διοικητικής πράξεως — Ο διάδικος δικαιούται στην γνώμη της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου.
- 15 Αίτηση Ακυρώσεως — Πρακτική — Αυτεπάγγελτη εξέταση ορισμένων ζητημάτων, π.χ. του ζητήματος της εκτελεστότητας της διοικητικής πράξεως, του εννόμου συμφέροντος, του εμπροθέσμου της αιτήσεως ακυρώσεως.
- 20 Εκτελεστή πράξη — Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Αδασμολόγητη εισαγωγή αυτοκινήτου για ανάπηρους — Το διάταγμα 221/79 του Υπουργικού Συμβουλίου — Απόρριψη αιτήσεως για τέτοια εισαγωγή, γιατί η σωματική κατάσταση του αιτούντος δεν δικαιολογούσε χρήση ειδικά διασκευασμένου αυτοκινήτου — Επειδή ο αιτών δεν είχε προτείνει συγκεκριμένο όχημα κατάλληλο για ανάπηρο, η επίδικη απόφαση δεν είναι εκτελεστή.
- 25

Στην έφεση αυτή ο εφεσείων ήγειρε για πρώτη φορά θέμα κατά πόσο η επίδικη απόφαση ήταν εκτελεστή. Το Ανώτατο Δικαστήριο εξέτασε πρώτα κατά πόσο ήταν δυνατή η έγερση του σημείου για πρώτη φορά στην έφεση. Αφού με βάση τις αρχές, που προκύπτουν από τα τρία πρώτα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι μπορούσε να εξετάσει το θέμα, το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση ακυρώσεως και δέχθηκε την έφεση, γιατί η επίδικη πράξη δεν ήταν εκτελεστή, αλλά απλώς πληροφοριακού περιεχομένου. Το Ανώτατο Δικαστήριο άφησε ανοικτό το θέμα κατά πόσον για την ύπαρξη εκτελεστής πράξεως απαιτείται και η εισαγωγή του αυτοκινήτου. Όμως τόνισε ότι υπάρχει διαφορά στην διατύπωση του διατάγματος 221/79 από το διάταγμα, που αφορά την αδασμολόγητη εισαγωγή αυτοκινήτου από επαναπατριζόμενους Κυπρίους.

Η έφεση γίνεται δεκτή. Η αίτηση ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Republic v. Vassiliades (1967) 3 C.L.R. 82,* 20
- Pikis v. Republic (1968) 3 C.L.R. 303,*
- Constantinides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 523,* 25
- Papadopoulos v. Republic (1970) 3 C.L.R. 169,*
- Republic v. Pericleous (1972) 3 C.L.R. 63,* 30
- Republic v. Georghiades (1972) 3 C.L.R. 594,*
- Republic v. Pericleous (1984) 3 C.L.R. 241,*
- Ethnikos v. K.O.A. (1984) 3 C.L.R. 1150,* 35
- Zachariades v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1193,*
- Ayios Andronikos Development Co. Ltd. v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2362,* 40
- Papaleontiou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1238,*
- Papaphilippou v. Republic, 1 R.S.C.C. 62,* 45
- Laoudhia v. Republic, 2 R.S.C.C. 119,*

- Vrahimi and Another v. Republic*, 4 R.S.C.C. 121,
Kolokassides v. Republic (1965) 3 C.L.R. 542,
 5 *Christodoulou v. Republic* (1967) 3 C.L.R. 691,
Lambrakis v. Republic (1970) 3 C.L.R. 72,
 10 *Cyprus Transport Co. Ltd. v. Republic* (1970) 3 C.L.R. 163,
Razis and Another v. Republic (1982) 3 C.L.R. 45,
Vlahou and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1319,
 15 *Paphitis and Others v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 255,
Central Co-Operative Bank v. CY.E.M.S. (1984) 1 C.L.R. 435,
 20 *Nissis (No.2) v. Republic* (1967) 3 C.L.R. 671,
Othonos and Another v. Republic (1989) 3 C.L.R. 475,
Theofanous v. Georghiou (1969) 1 C.L.R. 203,
 25 *Remzi alias Soyan (No.1) v. Sencer alias Remzi* (1972) 1 C.L.R. 33,
Hassan and Others v. Neophytou (1973) 1 C.L.R. 147,
 30 *Georghiadou v. Vasande Estates Ltd.* (1986) 1 C.L.R. 672,
Florides v. Republic (1989) 3 C.L.R. 138.

Έφεση.

- 35 Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου
 Δικαστηρίου (Σαββίδης, Δ.) η οποία δόθηκε στις 6 Ιου-
 νίου, 1988 (Αρ. Προσφυγής 441/86) (1989) 3 Α.Α.Δ. 961 με
 την οποία ακυρώθηκε απόφαση του Διευθυντή του Τμήμα-
 40 τος Τελωνείων που απέρριψε αίτηση του εφεσίβλητου για
 απαλλαγή από καταβολή εισαγωγικού δασμού για αναπη-
 ρικό όχημα.

- 45 *Μ. Τριανταφυλλίδης*, Γενικός Εισαγγελέας της Δημο-
 κρατίας με την *Δ. Παπαδοπούλου* (κα.), Δικηγόρο
 της Δημοκρατίας Β', για την Εφεσείουσα.

N. Κληρίδης, για τον Εφεσίβλητο.

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από το Δικαστή κ. Στυλιανίδη.

5

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Με την έφεση αυτή η Δημοκρατία προσβάλλει πρωτόδικη απόφαση Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία ακυρώθηκε απόφαση του Διευθυντή των Τελωνείων, που απόρριψε αίτηση του εφεσίβλητου για την απαλλαγή από καταβολή εισαγωγικού δασμού για αναπηρικό όχημα.

10

Στην ειδοποίηση έφεσης προβάλλονται πέντε λόγοι εναντίον της πρωτόδικης απόφασης. Ο πέμπτος λόγος είναι:-

15

"5. Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι εκτελεστού χαρακτήρα, διότι εκτελεστή απόφαση σε σχέση με απαλλαγή δασμών για αναπηρικό όχημα μπορεί να προκύψει μόνο αναφορικά με εισαγόμενο όχημα."

20

Το Δικαστήριο, ύστερα από εισήγηση του Γενικού Εισαγγελέα, επιλήφθηκε μόνον του πέμπτου λόγου, γιατί, αν αυτός αποφασιστεί υπέρ της Δημοκρατίας, το Δικαστήριο στερείται δικαιοδοσίας και δεν είναι ανάγκη να ασχοληθεί με τους άλλους λόγους.

25

Το νομικό ζήτημα που αναφέρεται στον πέμπτο λόγο δεν αποφασίστηκε, ούτε εγέρθηκε στην πρωτόδικη διαδικασία.

30

Υποστηρίχτηκε ότι δεν μπορεί να εγερθεί στην έφεση νομικό ζήτημα που δεν αναφέρθηκε στο πρωτόδικο Δικαστήριο.

Η άσκηση της Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας πρωτόδικα από ένα Δικαστή και σε έφεση από την Ολομέλεια, με βάση το Άρθρο 11(2) του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλοι Διατάξεις) Νόμου του 1964 (Αρ. 33/64), δικονομικά διέπεται από τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου και τους Διαδικαστικούς Κανονισμούς - ο περί Εφέσεων (Αναθεωρητική Δικαιοδοσία) Διαδικαστικός Κανονισμός του Ανωτάτου Δικαστηρίου του 1964. Ο Κα-

40

νονισμός 3 προβλέπει:-

5 "3. Αι πρόνοιαι της Διατάξεως 35 του περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικού Κανονισμού αι αναφερόμεναι εις εφέσεις θα εφαρμόζωνται, τηρουμένων των αναλογιών, εις εφέσεις εξ αποφάσεως Δικαστού ή Δικαστών ενασκούντων αναθεωρητικήν δικαιοδοσίαν δυνάμει της παραγράφου (2) του άρθρου 11 του Νόμου."

10 Η φύση της αναθεωρητικής έφεσης είναι διάφορη από την έφεση σε αστικές υποθέσεις, λόγω της διαφοράς μεταξύ των δύο δικαιοδοσιών - (*Republic (Council of Ministers) v. Christakis Vassiliades* (1967) 3 C.L.R. 82).

15 Το αντικείμενο προσφυγής είναι η νομιμότητα της διοικητικής πράξης ή απόφασης. Το αντικείμενο της αναθεωρητικής έφεσης συνεχίζει να είναι η νομιμότητα της ίδιας πράξης ή απόφασης - (*Costas Pikis v. Republic (Minister of Interior and Another)* (1968) 3 C.L.R. 303, 305, 306, 20 *George Constantinides v. Republic (Minister of Finance)* (1969) 3 C.L.R. 523, *Miltiades Papadopoulos v. Republic (Council of Ministers)* (1970) 3 C.L.R. 169, *Republic (Minister of Finance) v. Savvas Pericleous* (1972) 3 C.L.R. 63, στη σελ. 68). Το Δικαστήριο στην αναθεωρητική έφεση προσεγγίζει το θέμα με πλήρη επανεξέταση της υπόθεσης, αναφερόμενο στα θέματα που εγείρονται από τα μέρη στην έφεση, ή στην έκταση που δεν είχαν αποφασιστεί από το πρωτόδικο Δικαστήριο, ή στα θέματα που εγείρονται στην αντέφεση. Ο διάδικος δικαιούται στη 25 γνώμη της Ολομέλειας του Δικαστηρίου. (*Republic (Public Service Commission) v. Lefkos Georghiades* (1972) 3 C.L.R. 594, Α. Λοΐζου, σελ. 690.)

35 Στην υπόθεση *Christou and Others v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 634, στη σελ. 639 ειπώθηκε:-

40 "I would, indeed, be inclined to the view that there is nothing to prevent the filing of applications such as those now before me because, in the light of the relevant provisions of section 11 of Law 33/64, a revisional jurisdiction appeal is to be regarded as a continuation before the Full Bench of the Supreme Court of the

proceedings in the recourse concerned which took place, in the first instance, before a Judge of the Court; and what, in essence, continues to be in issue at the stage of the revisional jurisdiction appeal is still the validity of the subject matter of the particular recourse in which the appealed from judgment has been given ...". 5

Η αναθεωρητική έφεση έχει σκοπό να εξασφαλίσει στα μέρη το πλεονέκτημα της γνώμης της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε υπόθεση Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας, η οποία με το Άρθρο 146 του Συντάγματος δόθηκε αποκλειστικά στο Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο και, κάτω από το Άρθρο 11(2) του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμου του 1964 (Αρ. 33/64), ασκείται τώρα πρωτόδικα από ένα Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου - (*Republic (Minister of Finance) v. Savvas Pericleous* (ανωτέρω) *Republic v. Louca and Others* (1984) 3 C.L.R. 241, *Ethnikos v. K.O.A.* (1984) 3 C.L.R. 1150, *Zachariades v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1193, *Ayios Andronikos Development Co. Ltd. v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2362, στη σελ. 2373 και *Papaleontiou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 1238). 10 15 20

Έτσι η Ολομέλεια του Δικαστηρίου επιλαμβάνεται της υπόθεσης εξ υπαρχής (*ab initio*). 25

Το Άρθρο 146 του Συντάγματος οριοθετεί την αποκλειστική αυτή δικαιοδοσία. Αυτή περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας εκτελεστών διοικητικών πράξεων, αποφάσεων ή παραλείψεων. Η πράξη, ή απόφαση πρέπει να είναι αποτέλεσμα άσκησης εκτελεστικής ή διοικητικής λειτουργίας από όργανο, αρχή, ή πρόσωπο, να παράγει νομικά αποτελέσματα με άμεση νομική ισχύ και να επηρεάζει δικαίωμα ή συμφέρον, προστατευόμενο από Νόμο, συγκεκριμένου προσώπου κατά το χρόνο της έκδοσης της πράξης ή λήψης της απόφασης. (*George S. Papaphilippou and The Republic (Council of Ministers)*, 1 R.S.C.C. 62, *Stelios Laoudhia and The Republic (Minister of Interior)* 2 R.S.C.C.119, *Eleni Vrahimi and Another and The Republic (Attorney-General)*, 4 R.S.C.C. 121, 123.) 30 35 40

Διοικητική πράξη ή απόφαση υπόκειται στη δικαιοδο-

- 5
10
15
20
25
30
35
40
- σία του Δικαστηρίου τούτου κάτω από το Άρθρο 146, μόνο εάν είναι εκτελεστή. Πρέπει να είναι πράξη με την οποία η βούληση του διοικητικού οργάνου γίνεται γνωστή για ένα θέμα, πράξη που σκοπό έχει την παραγωγή εννόμου αποτελέσματος έναντι του διοικουμένου και συνεπάγεται την άμεση εκτέλεσή της. Το κύριο στοιχείο της έννοιας της εκτελεστής πράξης είναι η άμεση παραγωγή εννόμου αποτελέσματος, που συνίσταται στη δημιουργία, τροποποίηση ή κατάλυση νομικής κατάστασης, δηλαδή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων διοικητικού χαρακτήρα του διοικουμένου. (*Nicos Kolokassides and The Republic of Cyprus through the Minister of Finance* (1965) 3 C.L.R. 542, στη σελ. 551.)
- Η εκτελεστή διοικητική πράξη συνδέεται και με το έννομο συμφέρον του αιτητή, του οποίου η ύπαρξη είναι απαραίτητη για την άσκηση της Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας από το Δικαστήριο - (Άρθρο 146.2).
- Θέματα δημόσιας τάξης - δικαιοδοσία του Δικαστηρίου, όπως είναι η εκτελεστότητα της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης, η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος, το εκπρόθεσμο της καταχώρισης της προσφυγής, εξετάζονται και πρέπει να εξετάζονται από το Δικαστήριο αυτεπάγγελτα (ex proprio motu) - (Βλ., μεταξύ άλλων, *Eleni Vrahimi & Another and The Republic (Attorney-General)* (ανωτέρω), *Annika Christodoulou v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 691, *Nicos Lambraakis v. Republic (Educational Service Committee)* (1970) 3 C.L.R. 72, *Cyprus Transport Co. Ltd. and Another v. Republic (Permits Authority)* (1970) 3 C.L.R. 163, *Razis and Another v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 45).
- Σε αριθμό Αναθεωρητικών Εφέσεων η Ολομέλεια εξέτασε αυτεπάγγελτα (ex officio) ζητήματα δημόσιας τάξης - δικαιοδοσίας, όπως έννομο συμφέρον, κ.λ.π., χωρίς να εγερθούν, είτε στο πρωτόδικο Δικαστήριο, είτε από τα μέρη στην έφεση.
- Στην υπόθεση *Vlahou and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1319, η προσφυγή απορρίφθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο (βλ. *Paphitis and Others v. Republic* (1983) 3

C.L.R. 255) για άλλους λόγους, η Ολομέλεια όμως απόρριψε την έφεση και την προσφυγή, αφού κατάληξε ότι οι εφεσείοντες δεν είχαν έννομο συμφέρον, με το νόημα του Άρθρου 146.2 του Συντάγματος, κι' έτσι δεν νομιμοποιούνταν να προσβάλουν τις προαγωγές.

5

Ως εκ τούτου, νομικά ζητήματα, που το Δικαστήριο εξετάζει αυτεπάγγελα, μπορούν χωρίς αμφιβολία να αποτελέσουν λόγο έφεσης, έστω και αν δεν εγέρθηκαν, ή εξετάστηκαν πρωτόδικα.

10

Αναφορικά με θέματα δικαιοδοσίας το ίδιο ισχύει και στις πολιτικές υποθέσεις - (βλ. *Central Co-Operative Bank v. C.Y.E.M.S.* (1984) 1 C.L.R. 435).

15

Το Δικαστήριο, για όλα τα άλλα νομικά ζητήματα, ακολούθησε και υιοθέτησε τις αρχές που διέπουν την έγερσή τους σε αστική έφεση. Μπορούν να εγερθούν στην έφεση για πρώτη φορά, αν το Δικαστήριο έχει ενώπιόν του παραδεκτά ή αποδεδειγμένα όλα τα γεγονότα που τα περιβάλλουν. Είναι όμως επιθυμητό να εγείρονται, συζητούνται και να αποφασιζονται στην πρωτόδικη διαδικασία.

20

Στην υπόθεση *Christodoulos Nissis (No. 2) v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 671, στις σελ. 674-675 ειπώθηκε:-

25

"No material of any kind was placed before the trial Court establishing the alleged close relationship of Mr. Seraphim to two of those who were promoted; even, at this stage, on the face of the notice of appeal, the degree of such relationship is not clear.

30

Counsel for the Appellant, acting very fairly, has informed the Court that the said relationship was within the knowledge of the Appellant, and of the advocate who appeared on his behalf, at the time of the trial; and yet the matter was not raised before the trial Court.

35

Under rule 3 of the Supreme Court (Revisional Jurisdiction) Appeal Rules, 1964, the provisions of Order 35 of the Civil Procedure Rules - governing civil appeals

40

- are applicable, *mutatis mutandis*, to an appeal such as the present one.

5 As the corresponding provisions in England are closely similar to our own, it is useful to bear in mind how the proper approach of an appellate tribunal to a ground raised for the first time on a civil appeal has been laid down by Lord Herschell in *The Tasmania* [1890] 15 A.C. 223, at p. 225:

10

15 'My Lords, I think that a point such as this, not taken at the trial, and presented for the first time in the Court of Appeal, ought to be most jealously scrutinised. The conduct of a cause at the trial is governed by, and the questions asked of the witnesses are directed to, the points then suggested. And it is obvious that no care is exercised in the elucidation of facts not material to them.

20 It appears to me that under these circumstances a Court of Appeal ought only to decide in favour of an Appellant on a ground there put forward for the first time, if it be satisfied beyond doubt, first, that it has before it all the facts bearing upon the new contention, as completely as would have been the case if the controversy had arisen at the trial; and next, that no satisfactory explanation could have been offered by those whose conduct is impugned if an opportunity for explanation had been afforded them when in the witness box'.

30

Lord Herschell's view was repeatedly upheld, as correct, in subsequent jurisprudence (see, for example, *Karunaratne v. Ferdinandus* [1902] A.C. 405).

35

40 In line with the foregoing, it has been held that if it is only a question of law which is raised for the first time before an appellate Court, and this is done upon facts either admitted or proved beyond controversy after full investigation, then such a plea may properly be entertained (see relevant dicta in *Connecticut Fire Insurance Company v. Kavanagh* [1892] A.C. 473, and *Warehousing & Forwarding Co. of East Africa Ltd.*

v. Jafferli & Sons Ltd. [1964] A.C. 1).

Similar principles are applicable to appeals, in Greece, from decisions of first instance administrative courts to the Council of State (see Conclusions from the Jurisprudence of the Greek Council of State 1929-1959 pp. 292-293). 5

In the present case the new - and only - ground of appeal relied upon by the Appellant does not amount, merely, to a question of law based upon facts admitted, or clearly proved, before the trial Court." 10

Στην πρόσφατη Αναθεωρητική Έφεση *Stavros Othonos and Another v. The Republic of Cyprus, and/or The Public Service Commission* (1989) 3 C.L.R. 475:- 15

"We wish, however, to stress once again that it is essential that all issues arising in a recourse to the extent a party wishes to pursue should, as a rule, be raised and fully argued before the trial Court and, that the power of the Supreme Court in the exercise of its appellate jurisdiction of complete re-examination of the case is limited to the grounds of appeal or to the extent that issues have been left undetermined by the trial Judge or, they are issues which can be raised ex proprio motu by the Court as above." 20 25

(Βλ., επίσης Πολιτικές Εφέσεις *Kyriacos Theofanous v. Artemis Georghiou* (1969) 1 C.L.R. 203, στη σελ. 205, *Ragibe Remzi Alias Ragibe Soyhan (No. 1) v. Ayten Sencer Alias Ayten Remzi* (1972) 1 C.L.R. 33, στη σελ. 35, *Ferhat Hassan and Others v. Katerina Charalambous Neophytou* (1973) 1 C.L.R. 147, στη σελ. 150, *Georghiadou v. Vasande Estates Ltd.* (1986) 1 C.L.R. 672.) 30 35

Ο πέμπτος λόγος έφεσης, όπως διατυπώνεται στην ειδοποίηση έφεσης επιτρέπεται με βάση τις πιο πάνω αρχές.

Είναι η πράξη που προσβάλλεται εκτελεστού χαρακτήρα; Τα γεγονότα είναι:- 40

Ο εφεσίβλητος-αιτητής υπόβαλε στις 15 Νοεμβρίου,

- 1983, με βάση τις πρόνοιες του εδαφίου 01/09 του Τέταρτου Πίνακα των περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμων, 1978-1979 και με βάση Διάταγμα του Υπουργικού Συμβουλίου που δημοσιεύτηκε στο Παράρτημα ΙΙΙ, Μέρος Ι, της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 14 Σεπτεμβρίου, 1979, Κ.Δ.Π. 221, αίτηση για απαλλαγή από καταβολή εισαγωγικού δασμού για αναπηρικό αυτοκίνητο, επειδή λόγω της αναπηρίας του δεν μπορεί να οδηγεί κανονικό όχημα. Στην αίτηση αυτή δεν ανέφερε κανένα στοιχείο για το όχημα για το οποίο ζητούσε την απαλλαγή. Στο σχετικό μέρος της αίτησης έγραψε: "Δεν έχω αποφασίσει εισέτι."

Η απάντηση στο πιο πάνω αίτημά του ήταν αρνητική.

- 15 Στις 20 Δεκεμβρίου, 1985, ο αιτητής υπόβαλε νέα παρόμοια αίτηση, στην οποία ανέφερε στοιχεία του οχήματος: "Opel Kadett Diesel", τίποτε πέραν τούτου.

- 20 Ο εφεσίβλητος εξετάστηκε από το Ιατρικό Συμβούλιο, που προβλέπεται από το Διάταγμα. Ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων στις 15 Μαΐου, 1986, ειδοποίησε τον αιτητή ότι η αίτησή του απορρίπτεται, γιατί, με βάση την έκθεση του αρμόδιου Ιατρικού Συμβουλίου, η σωματική του κατάσταση δεν δικαιολογεί τη χρήση ειδικά διασκευασμένου αυτοκινήτου, κατάλληλου για ανάπηρα πρόσωπα.

- 30 Το σχετικό Διάταγμα προβλέπει την απαλλαγή από την καταβολή δασμού για οχήματα "κατάλληλα προς χρήσιν υπό προσώπων πασχόντων εκ σωματικής αναπηρίας εισαγόμενα υπό αναπήρων προσώπων των οποίων η αναπηρία πιστοποιείται δεόντως υπό επί τούτω συγκροτούμενου Κυβερνητικού Ιατρικού Συμβουλίου".

- 35 Ο αιτητής πρέπει να προτείνει για απαλλαγή όχημα κατάλληλο για ανάπηρο - (Ανδρέας Φλωρίδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω Υπουργείου Οικονομικών (1989) 3 Α.Α.Δ. 138.

- 40 Στην περίπτωση αυτή ο αιτητής δεν πρότεινε τέτοιο όχημα. Ο ίδιος δεν έθεσε ενώπιον της Διοίκησης συγκεκριμένο κατάλληλο όχημα για ανάπηρο και τα αναγκαία

στοιχεία για απόφαση που να παράγει έννομα αποτελέσματα, που να επηρεάζουν δικαιώματά του.

Η πράξη που προσβάλλεται είναι πληροφοριακού χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, δεν είναι εκτελεστή. 5

Δεν είναι ανάγκη στην παρούσα έφεση να αποφασίσουμε εάν το όχημα πρέπει να έχει εισαχθεί για να μπορεί το ανάπηρο πρόσωπο να ζητήσει την απαλλαγή από το δασμό, με βάση το πιο πάνω Διάταγμα. Υπάρχουν διαφορές μεταξύ του Διατάγματος αυτού και του Διατάγματος που προβλέπει την αδασολόγητη εισαγωγή οχημάτων από Κύπριους οι οποίοι επιστρέφουν στην Κύπρο μετά από δεκαετή μόνιμη εγκατάσταση στο εξωτερικό. 10

Η προσβαλλόμενη πράξη, επειδή δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη, δεν υπόκειται στην Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου. 15

Η έφεση επιτυγχάνει και η προσφυγή απορρίπτεται. 20
Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η έφεση επιτυγχάνει. Καμιά διαταγή για έξοδα.